

A csata napja, avagy a piros-kék vetélkedő

Elérkezett a nagy nap, amire mindenki készült, s vágyott. Hűvös, borongós nap virradt ránk, ám mindenki felcsigázva készülődött az iskolai nagy eseményre.

Mindenki beért az iskola aulájába. Éppen folyamatban volt a haj, szem, orr és arcfestés, ám ezek mellett két csapatkapitány akiket Novozánszki Zsombor és Baranyi Béla Martin testesített meg, s kikben addigra forrt a vért, igyekeztek ellenőrizni, hogy minden rendben van-e.

Kilencet ütött az óra, ami önmagában nem jelentett volna semmit, ám most egy jel volt, egy jel, hogy érkezett a csatakiáltás főpróbájának az ideje. És megtörtént. Megint. A lelkes kék csapat olyan harsányan, és olyan hihetetlen lelkesedéssel énekelte a versszakokat, hogy beleremegett a tornaterem.

Miután mindenki kiment a csatatérre elkezdődött a harc. Idén a környezetvédelem volt a fő téma, ami azt jelentette, hogy igazán nem lehetett tudni, mik lesznek a kérdések, hiszen olyan sok mindent erről beszélni.

Elérkezett az idő. Az idő, amikor minden kiderül. A kicsik is, a nagyok is, izgatottan figyeltek. A zsűri elnöke elmondta ilyenkor szokásos beszédét. Egy rövid szünet következett. Mindenki tudta, hogy mi lesz most, s minden szív egyszerre dobbant."Az idei piros-kék vetélkedő győztesei a **KÉKEK!** Ami ezután történt, azt leírhatatlan...

Így zajlott le az idei piros-kék vetélkedő, és én remélem hogy jövőre legalább ilyen jól fogják magukat érezni a gyerekek.

Baranyi Béla Martin 8.b

